

Народному государственному Президенту
Украины В. А. Ющенко

14.10.2007

Уважаемый Виктор Андреевич !

Ваше уважение к памяти Романа-Тараса Йосиповича Шухевича и присвоение ему звания Героя Украины в 2007 году – это исключительно своевременная акция, которая позволяет реально созидать самостоятельное украинское государство.

Вы осуществили на государственном уровне такой шаг, который все украинские, а с ними и историки всех государств мира (кроме амбициозно-агрессивных), будут квалифицировать, как ШАГ практически спасающий реальный характер развития социокультурных процессов в Украине, когда ещё сохраняется возможность передачи эстафеты от настоящих борцов за национальные интересы украинского народа молодёжи.

Особенно, это всё ощущается на Закарпатье, где борьба за Украину носит свои особенности и осуществляется с большим напряжением, преодолевая полицейские тенденции безответственности, безинициативности и бездумной исполнительности любых приказов (ЛЮБЫХ !), насаждаемые и культивируемые «номенклатурой» с 1946 г.

Но мне хочется обратить Ваше внимание на действительно гармоничное развитие культурно-интеллектуальных инициатив и на реальное духовное единство всей Украины/Готии- Гетманщины, которое реально проявилось уже в наше время.

Все современные инициативы 2007 г. по возрождению ПРАВДЫ о национальном освободительном движении в Украине, развернувшимся ещё в 1918 г.; напоминают, лично мне, нашу борьбу в Приазовье в 1994-1999 гг. за возрождение исторической ПРАВДЫ об украинском ренессансе национальной культуры и хозяйственной деятельности в Азовском казачьем войске в 1828-1866 гг. Нам тогда удалось успеть войти в «последний вагон» исторической ПАМЯТИ, когда внуки активных участников тех знаменательных для Украины / Готии – Гетманщины событий ещё смогли вспомнить очень значимые для возрождения исторической ПРАВДЫ детали и ощутить реальную гордость за деяния своих стойких и знаменитых родственников.

На каком-то последнем пределе благодаря инициативе Президента-Председателя Азовского отделения Академии экономических наук и предпринимательской деятельности, академика Академии экономических наук Украины, академика АЭНиПД и Нью-Йоркской Академии наук, д-ра Валерия Александровича Васильева 18 декабря 1999г. нам удалось провести в поселке городского типа Володарском (бывшем Никольском и Гладковке) КОНФЕРЕНЦИЮ к 145-летию обороны Приазовья под руководством атаманов Войска Азовского (1854 г.), посвященной Памяти Первого Гетмана Украинского казачества Вячеслава Максимовича Черновола. На ней были обнародованы результаты научного поиска сотрудников Института экономико-социокультурных исследований (правопреемника ДЭНМЦ ДНЦ Академии наук Украины), руководимого академиком Валерием Александровичем Васильевым, начиная с 1990 г. – практически вся реальная история Азовского Войска с её настоящими героями и победами во имя будущего украинского государства. В этой КОНФЕРЕНЦИИ приняли участие и преподаватели Бердянского педагогического института, и начальник штаба Приазовского полка украинского казачества Николай Васильевич Чурилов, и Головной атаман Кальмиусской Паланки Украинского казачества Николай Николаевич Пантелюк, и ректор Донецкого государственного института искусственного интеллекта, д.т.н., проф. Анатолий Иванович Шевченко, и голова Володарской райгосадминистрации Виктор Иванович Степанченко, и артисты из Мариуполя и Бердянска. Но самое главное – жители

Володарска, родственники и потомки Азовского казачества, а это и дало кумулятивный позитивный эффект. Как, например, после КОНФЕРЕНЦИИ и концерта моя мать, Ольга Владимировна Васильева праправнучка Моисея Григорьевича Католика, потомственного атамана Запорожской Сечи, как бы к слову сказала, что на хуторе Католик (это несколько километров от Володарска) её матери, а моей бабушке, часто задавали вопрос: «Дуся, как у тебя получается падать в обморок?» А я тогда спросил: «А зачем падать в обморок?». И получил от матери ответ: «По роли было положено, они же спектакли на хуторе играли.» В 1999-2000 гг. этому искренне поражался! Сегодня на хуторе Перемога (Х. Католик) не более двух десятков домов, а раньше было и того меньше, но казаки умудрялись ставить самодеятельные спектакли! И такие же спектакли играли и в Стародубовке (одной из станиц Войска Азовского), что вспомнила Яковлева Галина Валентиновна, выпускница Львовской академии печати, приехавшая работать поближе к своей родне в Мариуполь. Так вот откуда истоки творчества в Херсоне знаменитого в Закарпатье актера и режиссера Николая Аркаса (1881-1938 гг.), полковника армии УНР, похороненного в Хусте на венгерском кладбище на Замковой Горе!

Однако, самые значительные события развивались исподволь. О возрождающей Память КОНФЕРЕНЦИИ в конце 1999 г., проведение которой в 1997 г. на Втором Форуме Украинцев «благословил» Вячеслав Черновол, знала вся пятиэтажка и мать о ней рассказала своей подруге Дарье Витальевне, которая ей тогда поверила до конца и поэтому, вероятно, рассказала тайну послевоенных событий, которую не знали даже её ближайшие родственники. Суть в том, что родители Дарьи Витальевны были убиты в Западной Украине на глазах у дочери по официальной версии «бендеровцами» и её считали в нашем доме «потерпевшей от западников». Но девочка хорошо запомнила, что говорили эти липовые «бендеровцы» на русском языке и это практически перед смертью рассказала моей матери, а мать рассказала это отцу (мне боялись сказать, зная моё стремление всё придать гласности, особенно, явные факты государственного каннибализма). Но отец в Хусте в ноябре 2006 г. мне все-таки об этом ФАКТЕ рассказал. Конечно, на круглом столе в Национальном музее Львова «Миссия Христианина-Гражданина в формировании Украинского государства» 8 августа 2007 г. после искреннего выступления главного режиссера Национального Драматического Театра им. М.Занковецькой Федора Стрыгуна не мог не рассказать эту ПРАВДУ собравшимся интеллектуалам. Ведь за этим ФАКТОМ стоит реальная трагедия моего народа в послевоенные годы, да и не только в послевоенные ... (см. www.cic-wsc.org Document 359).

Сегодня, несмотря на «жесткий колпак» постоянного контроля, все-таки удалось в Закарпатье встретить ЛЮДЕЙ, которые рассказали как их постоянно провоцировали всевозможные «лесные братья» (убежден, что в большинстве своем «братья» были «ряженные» НКЕВедисты) в послевоенный период. Это дает понимание беспринципности и античеловечности всех деяний «постоянно бдящих»; и осознаешь какие гигантские психологические нагрузки (!) выдержал и продолжает выдерживать наш украинский народ.

Но как интересно жизнь связала в единую цепь все события в Западной Украине и в Восточной Украине в едином порыве к СВОБОДЕ и НЕЗАВИСИМОСТИ Украинского НАРОДА! Ведь честный человек не мог иначе поступить – и Дарья Витальевна, пронеся всю свою жизнь боль от бесчеловечности по отношению к её родителям руководящих каннибалов из Восточной Европы (ведь её родители, скорее всего, искренне симпатизировали украинцам в Западной Украине и поэтому с ними расправились; девочка с годами это поняла), все-таки нашла возможность передать эту информацию нам всем (!).

Уважаемый Виктор Андреевич, мы все действительно ЕДИНЫЙ НАРОД (!), как бы кому не хотелось этого замечать. Да и в Приазовье все села и большая часть населения

городов говорит на украинском, а в крайнем случае на переходных формах к Гетто-Дакко-Готско-Казацкого (сокр. русского) языка.

Да и не мог иначе вести себя Роман-Тарас Йосипович Шухевич, принадлежавший к священническим родам боровшимся всё XIX столетие за Украину, как не могла иначе относиться к жизни и Ольга Владимировна Васильева-Католик, праправнучка Моисея Григорьевича Католика потомственного атамана Запорожской Сечи, как и не мог иначе жить и Валерий Александрович Васильев-Кумпан, потомок Артемия Васильевича Васильева (Кумпана) писаря последнего Гетмана Украины, как не можете вести себя иначе и Вы, потомок НЕСЛОМЛЕННОГО Гетмана Украины Петра Калнышевского.

Огромное Вам спасибо за смелость и принципиальность в созидании Украинского Государства для НАРОДА, традиции государственности у которого насчитывают как минимум 2500 лет, который никогда о них не забывал и сегодня строит действительно НЕЗАВИСИМУЮ Украину/Готию-Гетманщину для всей ЦИВИЛИЗАЦИИ !

Ваше указание ознакомить специалистов Кабинета Министров Украины с Документами №№ 54; 121; 188; 194; 213; 214 и 221 на Web-Page www.cic-wsc.org даст, кроме уверенности в необходимости реформ, толчок к творчеству специалистам новой команды управленцев.

С искренним уважением и наилучшими пожеланиями,

Александр Валерьевич Васильев-Мюллер (сын Валерия Васильева и правнук Анны Григорьевны Мельник-Мюллер)

Заместитель Председателя Гражданского Международного Комитета Интеллектуального и Духовного Единения (Web-Page www.cic-wsc.org),

Заместитель Председателя Азовского (Украинского) отделения Академии экономических наук и предпринимательской деятельности, за директора Института экономико-социокультурных исследований им. Ольги В. Васильевой-Католик (правопреемника ДЭНМЦ ДНЦ Академии наук Украины), д.э.н.

P.S.

В Хусте понимаешь насколько смело в 2000 г. в Приазовье, благодаря подарку Председателя в Западной Европе «Общества Т.Шевченко», Почетного члена Учёного Совета Азовского отделения АЭНПД, профессора Сорбонны Аркадия Жуковского 23 сентября 1998 г. «НЕУГАСИМЫЙ ОГОНЬ ВЕРЫ» (Париж, 1974 г., с 763 с.), звучали слова Полковника Андрея Мельника от 30 июня 1941 г., обращенные к УКРАИНЦАМ: «В историческую минуту, когда в огне войны на долгие десятилетия решается, быть или не быть Украинскому Государству обращаюсь ко всем Вам, на родной земле и в эмиграции с этим моим словом.

Двадцать лет ведет Украинский Народ свою Освободительную Борьбу против вражеской оккупации своей земли, отдавая ей немислимую дань кровью. Носителем этой борьбы после периода военных событий 1918-1921 годов стала подпольная организация революционных сил, которую теперь Вы знаете под именем Организации Украинских Националистов. Она донесла освященный кровью рыцарей Макивки, Крут и Базара украинское боевое знамя до наших дней, дней Карпатской Украины, сентября 1939 года и современного момента, когда спрятанная украинская сила с отобранным у врага оружием выходит на свет дня, чтобы созидать этот день и новую жизнь нашего народа.

В этот великий и ответственный час зову Вас, украинцы, осознать полностью его значение, не разбиваться на мелкие, нестойкие группы, а стать монолитом вокруг ОУН, как решающей силы украинской жизни к созиданию основ нашей государственности. В неизмеримых задачах, которые стоят перед нами, не может быть лишних и не может быть добровольно сложенных рук. Каждый Украинец чистого сердца и доброй воли,

каждая ценная и опытная единица должна знать своё место в национально-государственном строительстве.

В рамках Проводу Организации Украинских националистов привлечены специалисты из представителей украинской науки и профессиональных организаций, которые имеют своим заданием разрабатывать детали строительства государства и вести подготовку к этому строительству. В этом плане должна реализовываться долгосрочная концепция украинской идеи для конкретных, действенных национально-общественных задач.

Поэтому вперед под одним Знаменем и Проводом !
Пусть живет НЕЗАВИСИМОЕ, СОБОРНОЕ Украинское Государство !

Андрей Мельник
Голова Проводу Украинских Националистов»

Опубликовано в Бюллетене № 5 Азовского (Украинского) отделения Академии экономических наук и предпринимательской деятельности, изданного с Фондом «Международный Гербальдический Союз», Институтом экономико-социокультурных исследований, Бердянским государственным педагогическим институтом, АП «Азовское морское пароходство». – Мариуполь (Древн. Кремнець), 2000 г. – сс.69-70.

To National State President of Ukraine V. A. Uschenko
14.10.2007

Respected Viktor Andreevich !

Your respect to the Memory of Roman-Taras Iosipovicha Shukhevicha and arrogation him of estate of the Hero of Ukraine in 2007 year of - this exclusively timely action which lets really созидать independent Ukrainian State.

You carried out on state-owned level such Step which all Ukrainian, and with them and the historians of all states of world (except ambition-aggressive), will evaluate, as STEP practically rescuing the real disposition of the development of Socio-Cultural processes in Ukraine, when else persists the possibility of transfer relay race from insisting bruisers for the national interests of the Ukrainian nation of youth. It is especial, this everything is felt on Zacarpathians, where struggle for Ukraine wears its peculiarities and is carried out with larger tension overcoming the cops of tendency irresponsible and no-think the promptness of any orders (ANY!), which given and arable «old-chiefs» with 1946.

But I want will to bring to your notice on the really harmonious development of cultural-intellectual initiatives and on the real spiritual unity of all Ukraine/ Gothea - Gettmanshiny which really was manifested already nowadays.

All modern initiatives 2007 as to THE TRUTH revival about national liberation motion in Ukraine, which was in 1918 else; Remind, to personally me, our struggle in PriAzov's Land in 1994-1999 for the revival of historic TRUTH about Ukrainian renaissance national culture and economic activity in Azov's Cossacks Army in 1828-1866. To us then managed to have time to enter «last railway» historic MEMORY, when the grandsons of active participants that eventful for the Ukraine/of Gotheya - Gettmanshiny events else could to recall very important for the revival of the historic TRUTH of detail and to perceive real pride for actions his stable and illustrious dependents.

On what that last limit owing to the initiative of the President-chairman of Azov's Department of Academy of economic sciences and business activity, the academician of Academy of the economic sciences of Ukraine, academician AES&E and New-York Academy of Sciences, Dr

Valery Alexandrovich Vasiljev 18 December 1999 to us managed to carry out in the built-up area of urban type Volodarskom (former Nikolskom and Gladkovke) CONFERENCE to 145 years defence PriAzov's Land under leadership arm's Leaders Troops Azov's (1854), dedicated to Memory the First Getmana Ukrainian Cossacks Vyacheslava Maximovicha Chernovola. On it were have given the results of the scientific search of the collaborators of the Institute of Economical and Socio-Cultural Researches (assignee DESMC DSC of the Academy of Science of Ukraine), which leading academician Valery Alexandrovich Vasiljev, beginning with 1990 - practically it is all real history Azov's Troops with its insisting heroes and the victories of in the cause willing Ukrainian State. In this CONFERENCE participated and the teachers of Berdyansk's Pedagogical Institute, and the chief of headquarters PriAzov's shelf Ukrainian Cossacks Nikolai Vasilevich Churilov, and Main Chief Kalmiusskoi Palanki Ukrainian Cossacks Nikolai Nikolaevich Panteliuk, and the Rector of Donetsk State Institute of artificial intelligence, Dr techn. scis., prof. Anatolii Ivanovich Shevchenko, and Head Volodarsk's administration Viktor Ivanovich Stepanchenko, and artists from Mariupol and Berdyansk. But main – inhabitants of Volodarsk, dependents and offspring's Azov's Cossacks, and this and lent accumulative positive effect. It is as, for example, after the CONFERENCE and concert my mother, Olga Wladimirovna Wasilieva grand-granddaughter Moiseya Grigorevicha Catholic, hereditary chief-arm Zaporozhskoi Sechi, as to word said that on farm "Catholic" (of these a few kilometres from Volodarsk) her mother, to and my grandmother, frequently assigned question: «Dusja, as at you is gained to drop in ofainting ? » And I then asked: «Why to drop in ofainting ? ». And received from mother answer: «It was need on the role, they had played performances (theatre) on the farm "Catholic». In 1999-2000 this sincerely was startled for me! Today on farm Peremoga (Farm Catholic) not above two dozens houses, and earlier was and that less, but Cossacks to set performances (theatre)! And same performances played and in Starodubovke (one of villages Troops Azov's), what recalled Yakovleva Galina Valentinovna, which had finished the Lvov's Academy of seal and come to work near to her relatives in Mariupol. So here is from where the beginnings of art in Kherson distinguished in Zacarpathians actor and producer Nikolaya Arkasa (1881-1938), the colonel of army UNR buried in Khuste on Hungarian cemetery on Zamkovoï Grief!

It is however, the most significant events developed slow. About renaissance of the memory on the CONFERENCE in the end 1999, arranging which in 1997 on the Second Forum of Ukrainians «blessed» Vyacheslav Chernovol, have knew all our house and mother told about its herself friend Darija Vitalevne, who had believed then my mother and told the secret of post-war events which did not know even her nearest dependents. Essence in what parents Darija Vitalevny were killed in West Ukraine on eyes at daughter as to official version of «benderov's men» and her considered in our home «offend ton from West's men». But girl well remembered that spoke this no-real « benderov's men» on Russian language and this practically before death told my mother, and mother told this my father (to me feared to say knowing my aspiration everything to impart publicity, especial, obvious facts state cannibalism). But father in Khust in November 2006 to me nevertheless about its FACT told. It is certain, on round-table conference in the National museum of Lvov of «Role Christiania-citizen in formation Ukrainian State» 8 August 2007 after sincere appearance main producer of National Dramatic Theatre by name M. ZANKOVETSKOI Fedora Stryguna told this TRUTH to the intellectual persons. Because for this FACT costs the real tragedy of my nation in post-war years, yes and not only in post-war ... (Look www.cic-wsc.org Document 359).

It is today, despite «strongly cowl» permanent control, nevertheless managed in Zacarpathians to meet PEOPLE who told as them constantly provoked various «forest's brothers» (is convinced, what in most its «brothers» were «change one's clothes» secret arms of Russia) in post-war period. This will lend understanding no-principles and no-humans all actions «constant control»; and realize what gigantic psychological charges (!) withstended and continues to withstand our Ukrainian nation.

But how much fun life connected in common chain all events in West Ukraine and in East Ukraine in common impulse to DISENGAGEMENT and THE INDEPENDENCE of Ukrainian NATION! Because honest man could not otherwise behave - and Darija Vitalevna had carried all her life pain from barbarity with reference to her parents of heading cannibals from East Europe (because her parents, like, to sincerely good attention to Ukrainians in West Ukraine and that is why them killed; Girl with years this understood), nevertheless found possibility to transmit these communication to all us (!).

Respected Viktor Andreevich, we are all really COMMON NATION (!), as to whom did not want of this to overlook. Yes and in PriAzov's Region everything sat and the better half of the population of cities speaks on Ukrainian, and in utmost case on interim forms to Getto-Dakko-Gothey-Cossacks (abbrev. Russian) of language.

Yes and could not otherwise behave Roman-Tarasc Iosipovich Shukhevich, which was from bishop's family contested all XIX century for Ukraine, as could not otherwise relate to life and Olga Wladimirovna Wasilieva-Catholic, gran-granddaughter Moiseya Grigorevicha Catholic hereditary chief-arm Zaporozhskoi Sechi, just like could not otherwise live and Valerii Alexandrovich Vasiljev-Kumpan, descendant Artemiya Vasilevicha Vasiljev (Kumpan) of secretary last Getmana Ukraine, as cannot behave otherwise and You, the descendant of NO-Broken Getmana Ukraine Petra Kalnyshevskogo.

To great you thanks for audacity in the creation of Ukrainian State for NATION, the traditions of statehood at which comprise as a minimum 2500 years old which never about them did not forget and today builds really INDEPENDENT Ukraine/Gotheya-Gettmanshinu for all CIVILIZATION! Your indication to get acquainted to the specialists of the Cabinet of Ministers of Ukraine with Documents NN 54; 121; 188; 194; 213; 214 and 221 on Web-Page www.cic-wsc.org will give to, except confidence in the necessities of reforms, push to art to the specialists of new command Managers.

With sincere respect and best regards,

Alexander Valerevich Vasiljev-Muller (son Valery Alexandrovich Vasiljev and grand-grandson Anny Grigorevny Melnik-Muller)

Vice-Chairman of Civil International Committee (CIC; Web-Page www.cic-wsc.org)

Vice-chairman of the Azov's (Ukrainian) Departments of Academy of economic sciences and business activity, for the head of Institution of Economical and Socio-Cultural Researches by name Olge W. Wasilevoi-Catholic (assignee DESMC DSC of the Academy of science of Ukraine), Dr econ. (PhD).

P.S.

In Khust understand how dared in 2000 in Priazov's Land sounded the words of Colonel Andrey Melnik from 30 June 1941 turned to UKRAINIANS: «B historic minute, when of a fire war on long decades is decided, to be or do not be to Ukrainian State apply to all you, on native earth and in emigration with this my word.

Twenty years old conducts Ukrainian Nation his Liberation Struggle against the enemy occupation of his earth, have giving its unconceivable tribute by blood. By the carrier of this struggle after of the period of the military events 1918-1921 years became the underground organising of revolutionary forces which now you know under the name Organisations Ukrainian Nationalists. Its has brought the blessed by blood of knights Makivky, of Krut and Bazaar Ukrainian battle banner till our days, of the days of Carpathians Ukraine, of September 1939 year and modern moment, when hidden Ukrainian force with selected at enemy by weapon comes out on the light of day, in order creating this day and new life our Nation. In this great and responsible hour call you, Ukrainians, to realize completely its significance, do not break on

shallow, unstable groups, and to become strongly round OUN, as deciding the forces of Ukrainian life to the creation of the bases of our statehood. In great tasks which cost before us, cannot be spare and cannot be of one's own accord of folded hands. Every Ukrainian clean heart and goodwill, every valuable and experienced unit must know its place in national-state constructing. In the context of Managers Organisations Ukrainian Nationalistics are drawn specialists from the representatives of Ukrainian science and professional organisations which have свом by assignment to develop the details of constructing of state and to conduct preparation to this constructing. In this plan must come the long-term concept of Ukrainian idea for concrete, of effective national-social tasks.

That is why forward under one Banner and Managements ! Let lives INDEPENDENT, SOBORNOE Ukrainian State!

Andrei Melnik

Head of Management of «Ukrainian Nationalistics»

Is published in Bulletin N 5 the Azov's (Ukrainian) Departments of the Academy of economic sciences and business activity issued with Fund «International Herald's Union», by the Institute of Economical and Socio-Cultural Researches, by the Berdyansk's State Pedagogical Institute, AP «Azov's Marine Ship Company». – Mariupol (Old Kremnes), 2000.- pp.69-70.

Народному Державному
Президенту України В.А. Ющенко

14.10.2007

Шановний Віктор Андрійович !

Ваше відношення до Пам'яті Романа-Тараса Йосиповича Шухевича та надання йому звання Героя України у 2007 році - це виключно вчасні дії, яка котрий дозволяють дійсно розбудувувати незалежну Українську Державу.

Ви виконали на державному рівні такий Крок, який всі українські, та з ними та історики всіх держав світу (крім честолюбиво-агресивних), будуть оцінювати цей КРОК, як практично рятуючий реальне розвиток соціо-культурних процесів в Україні, коли ще збережена можливість передати естафету від дійсних борців за незалежність України молоді. Це особливе відчувається на Закарпатті, де боротьба за Україну носить свої особливості та здійснюється з більшою напругою долаючи групові тенденції безвідповідальної та безперечного виконання будь-яких вказівок (будь-яких !), котрі впроваджувались і зберігаються «старою номенклатурою» з 1946.

Але у мене є бажання звернути вашу увагу на дійсно гармонійний розвиток культурно-інтелектуальних ініціатив та на факти реальної духовної єдності всієї України /Готії – Гетьманщини, яка дійсно набуває проявів в наш час.

Всі сучасні ініціативи 2007 року щодо відродження ПРАВДИ про національний рух до незалежності в Україні, який почався ще у 1918 році, нагадує, особисто мені, нашу боротьба у Приазов'ї у 1994-1999 рр. по повернення історичної ПРАВДИ про українське відродження національної культури та господарчої діяльності у Азовському Війську Козаків-Готів у 1828-1866 рр. Нам тоді пощастило увійти у «останній вагон» історичної ПАМ'ЯТІ, коли онуки дійсних учасників знаменних тодішніх подій для України /Готії – Гетьманщини ще могли б згадати дуже важливі для відродження історичної ПРАВДИ деталі та відчутти реальну гордість за своїх легендарних родичів.

Майже на останній межі завдяки ініціативі Президента-Голови Азовського Відділення Академії економічних наук та підприємницької діяльності, академік Академії економічних наук України, академік АЕНіПД та Нью-Йоркської Академія Наук, Др. Валерій Олександрович Васильєв 18 грудня 1999 р. нам вдалось провести у селищі міського типу Володарськом (колишнім Никольськом та Гладківці) КОНФЕРЕНЦІЮ до 145-ліття захисту Приазов'я під керівництвом спадкових отаманів-офіцерів Війська Азовського (1854), присвячену Пам'яті Першого Гетьмана Українського Козацтва В'ячеслава Максимовича Черновола. На ній сповістили присутніх про результати наукового пошуку співробітників Інституту Економних та Соціо-Культурних Досліджень (правонаступник ДЕНМЦ ДНЦ Академії Наук України), яким керував академік Валерій Олександрович Васильєв, розпочаті з 1990 р. - практично це і є уся реальна історія Азовського Війська з його дійсними героями та перемогами в ім'я бажаної української Держави. У цій КОНФЕРЕНЦІЇ взяли участь та викладачі Бердянського Педагогічного Інституту, та начальник штабу Приазовського полку Українського Козацтва Микола Васильєвич Чурилов, Головний Атаман Кальмиусської Паланки Українського Козацтва Микола Миколаєвич Пантелюк та Ректор Донецького Державного Інституту штучного інтелекту, д.т.н., проф. Анатолій Іванович Шевченко, а також Голова Володарської райдержадміністрації Віктор Іванович Степанченко, та митці з Маріуполя та Бердянську. Але головне - мешканці Володарська, потомки Азовських Козаків-Готів, та це і дало позитивний кумулятивний ефект. Так, наприклад, після КОНФЕРЕНЦІЇ та концерту моя мати, Ольга Володимирівна Васильєва велична-онука Мусія Григоровича Католика, спадкового атамана Запоріжської Сечі, як би щодо слова сказала що на хуторі Католик (який декілька кілометрів від Володарська) її матері, та моєї бабусі, часто задавали питання: «Дуся, як тобі вдається падати у нестямі?». Тоді я спросив: «Чому було потрібно падати у нестямі?». Та отримав від маусії відповідь: «Така була потреба завдяки ролі, вони грали у виставах (був театр) на хуторі Католик». У 1999-2000 рр. це відверто мене вражало! Сьогодні на хуторі Перемога (Хутір Католик) не більше ніж двох десятків будинків, а раніше було ще менше, але Козаки-Готи становили театральні вистави! Та ті же самі вистави грали у Стародубівці (одна з станиць Війська Азовського), а це згадувала Яковлева Галина Валентинівна, яка закінчила Львівську Академію друку та прибувала працювати біля своїх родичів у Маріуполь. Так ось звідки початки театального мистецтва у Херсоні відомого у Закарпатті актора та режисера Миколи Аркаса (1881-1938), полковника армії ОУН, який похован у Хусті на угорському цвинтарі на Замковій Горі!

Але найбільш значні події розвивалися повільно. Про відродження пам'яті про Козаків-Готів у Кальмиуський Паланці на КОНФЕРЕНЦІЇ у кінці 1999 року, яку zorganizували завдяки моральної підтримці у 1997 році на Другому Форумі Українців В'ячеслава Максимовича Черновола, знали весь наш будинок та мати розповіла про неї своєї подрузі Дарії Віталіївні, яка тоді повірила моїй матері та розповіла таємницю повоєнних подій, яку не знали навіть її найбільш близьки родичи. Суть у тому, що батьки Дарії Віталіївні були вбиті у Західній Україні на очах у дочки і за офіційною версією «бендерівцями», тому на неї у нашому домі дивились як на «потерпілу від західників». Але дівчина добре запам'ятала що розмовляли ці нібито «бендерівці» на російській мові (!). І це практично перед своєю смертю Дарія Віталіївна розповіла моєй матері, а мати розповіла це моєму батькові (мені казати не наважувались бо знали моє прагнення все розповісти суспільству, особливо, очевидні факти «державного людодіства»). Але батько у Хусті у листопаді 2006 року мені все ж таки розповів цей ФАКТ. Слушно, що не міг не розповісти його на круглому столі у Національному музею Львова «Місія Мирянина-громадянина у формуванні Української держави» 8 серпня 2007 року після відвертого та емоційного виступу головного режисера Національного Державного Драматичного Театру ім. М. Заньковецької Федора Стригуна, де довів цю ПРАВДУ до інтелектуальних особистостей України. Тому, що за цим ФАКТОМ стоїть реальна трагедія нації у

повоєнних роках, да і не тільки у повоєнних роках ... (Див. www.cic-wsc.org Документ 359).

Все ж таки сьогодні, незважаючи на «повсякчасну увагу» та постійний контроль, мені у Закарпатті вдалось зустріти ЛЮДЕЙ, котрі розповіли як їх постійно провокували різноманітні «лісови брати» (переконаний, що у більшості випадків «братами із лісу» були «переодягнені» НКВедісти із Росії) у повоєнному періоді. Все це дає уяву про безпринципність та нелюдяність всіх «постійно пільнують», а також про ті гігантські психологічні навантаження, які витримував та витримує український народ. Але як цікаво склалися довічно зв'язані у спільному ланцюзі всі події у Західній Україні та у Східній Україні у спільному імпульсі до ВОЛІ та НЕЗАЛЕЖНОСТІ Української НАЦІЇ! Тому, що чесна людина не могла інакше повести себе – і Дарія Віталіївна все життя несла в собі великий і довічний біль з приводи нелюдяного відношення до своїх батьків головуючих людодів з Сходу Європи (тому, що її батьки, безсумнівно, відверто гарної відносились до українців у Західній Україні, а тому їх вбили; дівчина з роками це зрозуміла), але все ж таки знайшла змогу передати свою ВЕЛИКУ БІЛЬ до всіх нас (!).

Шановний Віктор Андрійович, ми є дійсно СПІЛЬНА НАЦІЯ (!) кому би це не хотілось помічати. Так у Приазов'ї всі сільське населення та більша частина населення міст розмовляє на українській мові, та у крайньому випадку на тимчасових формах Гетто-Дакко-Готсько-Козацькій (скорочено поки російській) мові. Тому і не міг інакше повести себе Роман-Тарас Йосипович Шухевич, який був із сім'ї священників виборюючих весь ХІХ вік незалежність для України, як не могла інакше відноситись до життя Ольга Володимирівна Васильєва-Католик, пра-правнучка Мусія Григоровича Католика спадкового атамана Запорозької Січі, як не міг інакше відноситись до життя і Валерій Олександрович Васильєв-Кумпан, нащадок Артемія Васильовича Васильєва (Кумпана) писаря останнього Гетьмана України, як не можливо повести себе інакше і Вам, нащадку НЕЗЛАМАННОГО Гетьмана України Петра Калнишевського.

Велика вам вдячність за наполегливість та сміливість у створенні Української Держави для НАЦІЇ, традиції державності якої налічують як мінімум 2500 років і яка ніколи про них не забувала, а сьогодні буде дійсно НЕЗАЛЕЖНУ Україну / Готію-Гетьманщину для всієї ЦИВІЛІЗАЦІЇ!

Ваш вказівка ознайомитись фахівцям Кабінету Міністрів України з Документами NN 54; 121; 188; 194; 213; 214 та 221 на Веб-Сторінці www.cic-wsc.org дасть, крім впевненості у необхідності реформ, поштовху до творчого пошуку фахівцям нової менеджерівської команди.

З щирими та найкращими побажаннями,

Олександр Валерійович Васильєв-Мюллер (син Валерія Олександровича Васильєва та правнук Анни Григорівни Мельник- Мюллер)

Заступник Голови Громадянського Міжнародного Комітету Інтелектуального та Духовного Єднання (Web-Page www.cic-wsc.org),

Заступник Голови Азовського (Українського) Відділення Академії економічних наук та підприємницької діяльності, за Директора Інституту Економічних та Соціо-Культурних Досліджень ім.Олги В. Васильєвой-Католик (правонаступника ДЕНМЦ ДНЦ Академії наук України), Др.екон. (Phd).

P.S.

У Хусті розумієш як сміливо у 2000 році, завдяки дарунку у 23 вересня 1998 р. Аркадія Жуковського «НЕПОГАСНИЙ ОГОНЬ ВІРИ» (Париж, 1974 р., 763 с.), у Приазов'ї звучали слова Полковника Андрія Мельника від 30 червня 1941 року звернутого до

УРКАЇНЦІВ: «В історичну хвилину, коли в огні війни на довгих десятиріччі вирішується, бути чи не бути Українській Державі звертаюся до вас усіх, на рідних землях і на еміграції, з цим моїм словом. Двадцять років поводив Український Нарід свою Визвольну Боротьбу проти ворожої окупації його земель, складаючи в ній нечувану данину чинів і крові. Носієм цієї боротьби після періоду військових дій 1918-1921 років стали підпільна організація революційних сил, що тепер її ви знаєте під іменем Організації Українських Націоналістів. Вона донесла освячений кров'ю лицарів Маківки, Крут і Базару український бойовий прапор до наших днів, днів Карпатської України, вересня 1939 року і теперішніх хвилин, коли захована українська сила з вихопленою у ворога зброєю виходить на світлі дня, щоб творити цей день і нове життя нашого народу. В цей великий і відповідальний час кличу вас, українці, зрозуміти повну його вагу, не розбиватися по дрібних, нетривких осередках, а стати монолітом навколо ОУН, як вирішної сили українського життя, до розбудови основ нашої державності. В незмірних завданнях, що стоять перед нами, не сміє бути зайвих і не сміє бути добровільно зложених рук. Кожен українець чистого серця і доброї волі, кожна вартісна й досвідче одиниця мусить знайти своє місце в національно-державному будівництві. З рамени Проводу Організації Українських націоналістів покликано до життя фахові тіла з представників української науки і професійних організацій, що мають за завдання розробляти деталі його будівництва і підготовляти його здійснення. В цій площині й повинна прийти тривала концентрація українства для конкретних, речових національно-суспільних завдань.

Тож вперед під одним Прапором і Проводом !
Хай живе Самостійна, Соборна Українська Держава!

Андрей Мельник
Голова Проводу Українських Націоналістів.
Постій, дня 30 червня 1941 року.»

Надруковано у Бюлетені N 5 Азовського (Українського) Відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності, виданої з Фондом «Міжнародний Геральдичний Союз», Інститутом Економічних та Соціо-Культурних Досліджень, Бердянським Державним Педагогічним Інститутом, АП «Азовське Морське Пароплавання». - Маріуполь (Древн. Кремнесь), 2000.- сс.69-70.